

БУВАЄ, КОРИСНО ПОТРАПИТИ ПІД ЗЛИВУ

Під ноги дивлячись, ступаю обережно,
Вже сімдесят, отож спираюсь на ціпок –
Знедавна я, на жаль, від нього став залежним,
Бо не твердішає з роками в мене крок.

Та що про це, адже життя завжди прекрасне,
Тому йому радіти треба, хоч би що,
Тоді сама собою радість ця не згасне
Лиш не втрачай її ніколи й ні за що.

Яскраво світить сонце, лиш хмарки на небі,
До нас нарешті літо лагідне прийшло,
Немає в парасольці, начебто, потреби,
Іду поволі та люблюся селом.

Вже більше півжиття пройшло в селі Щасливе,
А нині ось живу у комплексі 7'Я.
Але... Не пригадаю ще такої зливи
З тих самих пір, коли ще був малим хлоп'ям.

Бо хлинула вона, немов прорвавши небо,
Немає поблизу подітися куди,
Не можу бігти, та сховатись треба,
Промок до нитки, а продовжую брести.

Під стріхи гаражів ховався переждати,

Та спроби ці хисткі ніяк не допомогли,
Тут зрозумів, що у всьому є благодаті,
Й до них кругом тонкі доріжки пролягли.

Прийшов додому, мокре з себе став знімати,
Й відчув, не по рокам енергії заряд,
Сидів би дома, чи б вдалось мені дізнатись,
Про ту приховану енергію – навряд.

Буває, корисно потрапити під зливу,
Вона, як з мене, зніме втому від життя,
Поможе стать бадьорим, сильним і щасливим,
Немов відмиє потуснілі почуття.

Дата написання вірша: 2021-06-14